

Jan Skopec: **Hudba mimo hlavní proud**

Oponentský posudek bakalářské práce

Bakalářská práce, která se hlásí k „metodě Oral history“ (s.4), je tvořena především šesti rozhovory s aktéry populárně-hudebního života v ČR (s. 5 – 52). Kromě nich obsahuje stručný Úvod (s. 2 – 3), popis metody práce (s. 4), Závěr (s. 53 – 54), Slovník pojmů (s. 55 – 57) a Seznam literatury a relevantních kurzů (s. 58).

Cílem této práce je popsat tu část současné (populární) hudby, která leží mimo hlavní proud. (s. 2). Hudbu přitom autor pojednává především jako společenský fenomén.

Na jedné straně je třeba pro podobné téma uvítat oral history jako relevantní (a polostrukturované rozhovory jako dobře zvolený žánr), a také výběr respondentů jako vhodný (jsou zastoupeni jak hudebníci, tak hudební publicista, vydavatel a DJ, tedy poměrně široké spektrum zástupců hudební scény.)

Na druhé straně je ovšem z výše uvedené formulace zřejmé, jakým hlavním problémem práce trpí: nekonkrétními formulacemi, které odrážejí nekonkrétní myšlenky a nekonkrétní koncepty. Těžko si představit bakalářskou práci, která naplní výše zmíněný záměr. Tím spíš, je-li „hlavní proud“, tedy to, vůči čemu je téma práce vymezeno, popsán jako *to, co můžeme sledovat v masivní míře v hlavních médiích. V televizi, rádiích nebo ve společenských časopisech. Jedná se o komerčně využitelnou hudbu. Mainstream z velké části tvoří „pop“.* (s.2) Podobně vágní představy má autor o vědě, resp. vědecké relevanci oral history: *Podle mě se totiž k tomuto tématu nedá přistupovat z pozitivistických, vědeckých pozic.* (s. 4). Bakalář by snad mohl mít základní povědomí o vývoji vědeckých paradigmat, tedy že ne vše pozitivistické je vědecké a vice versa.

Druhým myšlenkovým nedostatkem práce je velmi zřetelné hodnotící stanovisko (*Současný hlavní proud se dá označit jako nenápaditý a zprofanovaný pop... český pop je ve srovnání se zahraničím velmi nekvalitní. Proto je částí veřejnosti, která se o hudbu zajímá hlouběji, vnímán velice negativně.*) (s.53) Zase: absolvent bakalářského studia by snad mohl mít potuchy o vědecké nekorektnosti svého „kulturocentrismu“ (s přihlédnutím k tomu, že nejde o studenta .kunsthistorie nebo muzikologie).

Vzhledem k uvedeným kladům (dobře zvolená metoda, výběr žánru i respondentů) i nedostatkům (nejasně formulované téma i závěry, zatížené navíc vlastními hodnotícími kritérii) doporučuji práci k obhajobě a navrhuji jí 27 kreditů.

PhDr. Zuzana Jurková, PhD.